

SNÁŘ Z TOVÁRNY

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2017

sobota 3. června 2017

Dominik Migač a Tereza Černá: 1800 repríz a přijde nám divný, že se to lidem vlastně pořád líbí

Dominik Migač a Tereza Černá se na festivalu představí se svou inscenací *μSputnik*, která je určena pouze pro jednoho diváka. Na festivalu se hrála po tři dny (dnes naposledy), pokaždé v jiném prostoru.

Kde se zrodil nápad hrát divadlo pro jednoho diváka?

D: Ten nápad byl můj. Jako malý jsem viděl představení Hanky Voříškové *Cesta na sever*, a když jsem se hlásil na DAMU, tak jsem zjistil, že za sebou nemám zase tolik inscenací, které bych mohl prezentovat. Přemýšlel jsem tedy, co bych připravil, a ona mi byla inspirací. Udělal jsem to dost podobně, a tak vlastně vzniklo první mikro divadlo a byl to *μDěj*.

Proč jste si zvolili právě téma vesmírného putování *μSputniku*?

T: Měli jsme s Dominikem jednoho večera sraz v hospodě a Dominik přinesl dětskou, úzkou pop-up knížku o vesmíru.

D: Byly tam takový šouplata.

T: A nám se to líbilo. Už předtím jsem Dominikovi pomáhala dělat loutky do *μDěje*, tak jsme si říkali, že bychom mohli udělat něco jako *μDěj*, ale lepší a o vesmíru. Oba nás baví vesmír.

D: Mě hlavně ty šouplata.

T: Oba nás baví to téma a Dominika taky mechanika.

D: Baví mě vymýšlet technické náležitosti a další projekt je vždycky o něco složitější než ten předchozí.

Inscenace je bez jazykové bariéry. Stává se, že inscenaci divák neporozumí?

D: Stává se to často a divák neporozumí dost zásadně. Třeba vůbec neví, co je *Sputnik*, nebo vůbec nepochopí koncept, tedy, že se má dívat do nějakého jednoho okýnka.

T: Diváci si někdy myslí, že se mají dívat i na nás. Takže sedí třeba dva metry od okénka a dívají se na celý prostor a vůbec to nechápu.

D: Například v Německu zase absolutně nechápali, o čem to je, ptali se nás, co měl ten balónek s nožičkami znamenat.

Má někdy divák tendenci při inscenaci mluvit – ať už sám pro sebe, nebo s vámi?

T: Divák má na uších sluchátka, a když se do

Pořadatel

Spolupořadatel

Finančně podpořili

OSTRAVA!!!

OZO!!!

Akce se uskutečňuje za podpory statutárního města Ostrava, Ministerstva kultury ČR, Moravskoslezského kraje a Nadace ČEZ.

O smíření a také jednom hromadném hrobě u Divadla Petra Bezruče

Smíření? Jde to těžko a Dr. Factory o tom leccos ví. „Jdeme dupat Němky,“ uslyšel letos dvaadvadesátiletý Zdeněk Růžička z Ostravy v červnu 1945. V podstatě dostal výzvu ke znásilňování, a to od známého ze Sokola. Zděšen odmítl.

Někdy v té době přišel na Pražský hrad dopis adresovaný manželce prezidenta republiky Haně Benešové, v němž pisatel krásnou češtinou prosí milostivou paní, aby zabránila zvěrstvům páchaným zdivočelými českými hordami na pražských Němcích. „Velevážená paní presidentová! Velké radostné dny, které prožíváme, jsou zakaleny velkou bolestí soucitu. S mnoha Němci – ženami, dětmi a muži, kteří v širším smyslu politicky nebyli vůbec činní – zachází se více než nelidsky,“ začíná dopis napsaný 2. června 1945.

Na list nebylo nikdy odpovězeno, ač končil poníženou prosbou: „Milostivá paní, prosím, nenechte tuto dějinnou hanbu lpěti na našem národě. Za Váš zásah Vám předem děkuji jménem lidskosti!“

Zdeněk Růžička je vitální kmet s předválečnou noblesou v krvi a nad espresem píše o rozumném soužití Čechů, Němců a Židů v předválečné éře i o perzekuci vlastní rodiny za nacistů, když jeho bratra Mirka zavřeli do koncentračního tábora v Buchenwaldu. Poválečnou mstu na nevinných německých civilistech ale vždy považoval za zločin. „Sotva přišli Rusové, ostravská spodina rychle zakládala revoluční gardy. Většinou předváleční komunisti a s nimi všehoschopní váleční kolaboranti, kteří rychle vstupovali do stejné strany,“ líčí. V Cihelní ulici, kde žil s rodiči, rudoarmějci svázali jednoho železničáře a jeho ženu znásilňovali před dětmi. V místě byli i čeští gardisté, kterým si Růžička na osvoboditele stěžoval. „Řekli mi, že v Německu to mají Rusové povolené, a teď prý nevědí, že tohle už není Německo,“ vypráví.

Gardisté se u rudoarmějcu za pár dnů skvěle vyškolili a když vzápětí ostravské Němce nahnali do lágrů, začali znásilňovat také. Z loajálních a často před nacistickým režimem docela podělaných obyvatel protektorátu se najednou stávali mstiví. Poměry v ostravských lágrech byly mimořádně drastické a třeba v táboře Hanke bylo do začátku července ubito 231 civilistů, kteří podnes odpočívají v neoznačeném masovém hrobě v sadu Milady Horákové. Vlastně kousek od centrály Továrny na sny v Divadle Petra Bezruče.

Mučení v lágru Hanke dosáhlo tak strašlivých rozměrů, že úřady v létě 1947 přece jen nařídily vyšetřování nejhorších excesů z jara a léta 1945. Svědek Josef Mušálek, jenž patřil k internovaným a dostal na starost odvoz zavražděných civilistů na hřbitov, tehdy mimo jiné uvedl: „Podotýkám, že jsem byl svědkem toho, když bylo popraveno 36 mužů, vesměs invalidů. Byl jsem svědkem scény, kdy na celu 6 byla přivedena žena, asi šedesátiletá. Přivedl ji dozorce Glos a říkal, že už jí venku vrazil do rodidel pendrek a že jí na jeho pokyn museli už tři SSmani znásilnit. Na to v cele přítomní museli dotyčnou znásilňovat, Glos asistoval a ještě k souloži pomáhal.“

Smíření.

Ivan Motýl

NEDELE 4. ČERVNA 2017 / 13:00 hod. / Divadlo Petra Bezruče – Márnice

Ladislav Grosman – Jiří Pokorný **OBCHOD NA KORZE** Divadlo X 10 Praha

režie, scéna a kostýmy **Jiří Pokorný** / dramaturgie **Lenka Havlíková**

hrají **Gabriela Pyšná, Lucie Roznětínská, Matěj Nechvátal, Roman Zach, Dan Dittrich**

délka představení: 90 min.

NEDELE 4. ČERVNA 2017 / 15:00 hod. / Divadlo Petra Bezruče

Oscar Wilde – Marián Amsler **PORTRÉT DORIANA G.** Slovenské komorné divadlo Martin

režie a dramaturgie **Marián Amsler** / dramaturgie **Monika Michnová** / scéna **Juraj Kuchárek** / kostýmy **Martin Kotůček** / hudba **Ivan Acher**

hrají **Daniel Žulčák** (Dorian), **Tomáš Mischura** (Basil), **Marek Geišberg** (Henry), **Tomáš Grega** (Alan), **Jaroslav Kysel** (James), **Jana Kovalčíková** (Sibyla), **Zuzana Rohoňová** (Gladys), **Eva Gašparová** (Pani Vaneová)

délka představení: 150 min.

NEDELE 4. ČERVNA 2017 / 19:00 hod. / Divadlo Jiřího Myrona / slavnostní zakončení

Ladislav Fuks – Jan Mikulášek – Marta Ljubková **SPALOVAČ MRTVOL** Národní divadlo Praha

režie **Jan Mikulášek** / dramaturgie **Jan Mikulášek, Marta Ljubková** / dramaturgie **Marta Ljubková** / scéna a kostýmy **Marek Cpin** / světelný design **Pavla Beranová**

hrají **Martin Pechlát** (Karel Kopfrkingl), **Pavla Beretová** (Lakmé), **Lucie Polišínská** (Zina), **Radúz Mácha** (Milivoj), **Vladimír Javorský** (Willi Reinke), **Klára Sedláčková-Oltová** (Erna)

délka představení: 110 min.

Snář z továrny – magazín festivalu Dream Factory Ostrava 2017. Sobota 3. června, číslo páté. Šéfredaktorka: Lenka Dombrovská. Korektorka: Pavla Bergmannová. Redakce: Anežka Berčíková, Tereza Hýsková, Ivan Motýl, Petra Zachatá. Fotografie: Lukáš Horký a archiv festivalu Dream Factory Ostrava. Grafika: Studio Stojkov. Sazba: Lukáš Horký – Surbanz. Zpravodaj vydává festival Dream Factory Ostrava. Ředitel festivalu: Tomáš Suchánek.